

אלוף (מיל') דרורי אמיר

325150

בן אלה ואמנון

נולד ב- כ"ח אב ה'תרצ"ז 5.8.1937

התגייס לצה"ל ב- 4.8.1955

שרת כמח"ט גולני

נפטר ב- א' אדר ב' תשס"ה 12.3.2005

בנחל חווה בנגב.

אלוף אמיר דרורי,

אמיר נולד בתל-אביב בשנת 1937. בוגר המחזור הראשון של הפנימייה הצבאית לפיקוד בחיפה כחניך המצטיין. התגייס בשנת 1955 ל"חטיבת גולני". במבצע "קדש" (1956) לחם כמ"מ חבלה בגד' 12 בקרבות רפיח ובסיני. בהמשך דרכו מילא תפקידי סמ"פ, קמב"ץ ומ"פ בגדוד 51. על חלקו בקרב תאופיק, (מבצע "חרגול", 1960) הוענק לו עיטור העוז. בשנים 1961-1964 למד באוניברסיטה העברית בחוג לארכיאולוגיה, ומן הלימודים חזר לחטיבת "גולני". במלחמת ששת-הימים לחם כסמג"ד 51. היה מג"ד 13 במלחמת ההתשה ברמת הגולן, בקעת הירדן ותעלת סואץ. מילא תפקיד ק' אג"מ בפיקוד הדרום בשלהי מלחמת ההתשה ובתקופת הדברת הטרור ברצועת עזה. פיקד על חטיבת גולני (1972-1974) בפעולות בלבנון במבצע "קלחת" (1972), ושנה לאחר מכן, במלחמת יום-הכיפורים, פיקד על החטיבה בקרבות ההגנה והבלימה נגד הצבא הסורי בצפון רמת הגולן ובמרכזה ועל כוחות החטיבה שהשתתפו בהבקעה ובפריצה אל תוך סוריה. נפצע באורח קשה במהלך הקרב על כיבוש החרמון. למרות פציעתו חזר אחרי 3 שבועות לפקד על החטיבה במלחמת ההתשה ברמת הגולן ובמובלעת הסורית עד סמוך להסכם הפרדת הכוחות במאי 1974. בשנת 1976 מונה למפקד אוגדה 36 ברמת הגולן. המשיך בתפקידי ראש מחלקת מבצעים באג"מ (1977) וראש מה"ד (1978-1981). בשנת 1981 מונה לאלוף פיקוד הצפון ונשא בתפקיד זה בעת מלחמת של"ג, שבה פיקד על כוחות צה"ל בלחימה בכוחות אש"ף ובצבא הסורי. ב-1984, לאחר שנת השתלמות בארצות הברית, מונה למפקד מפח"ש, ואחרי כן כיהן כראש אג"מ וס' רמטכ"ל (1986-1987). בשנת 1988, לאחר 33 שנות שירות, פנה לתחום השכלתו - הארכיאולוגיה של ארץ-ישראל. ייסד את רשות העתיקות ושימש כמנהלה הראשון עד שנת 2000.

לבו נדס במהלך טיול בנגב במארס 2005. היה נשוי ואב לשלושה.

תפקידיו בצה"ל של האלוף במיל' אמיר דרורי

1955 – מתגייס לחטיבת גולני לגדוד 12
1956 – 1957 – מ"מ בגדוד 12
1957 – 1958 – סמ"פ בגדוד 51
1958 – 1959 – קמב"ץ גדוד 51
1960 – מ"פ גדוד 51
1961 – 1964 – מ"פ גדוד 17
1965 – 1966 – מדריך ענף קצינים
1966 – 1967 – סמג"ד 51
1968 – 1970 – מג"ד 13
1970 – 1972 – קצין אג"מ בפיקוד הדרום
1972 – 1974 – מפקד חטיבת גולני
1975 – סגן מפקד אוגדה 36
1975 – 1977 – מפקד אוגדה 36
1977 – 1978 – רמ"ח מבצעים באג"מ
1978 – 1981 – ראש מה"ד
1981 – 1983 – אלוף פיקוד צפון
1983 – 1985 – מפקד גייס 441
1983 – לימודים בארה"ב

אמיר בתפקידו הראשון
כמ"מ חבלה בגדוד 12

אמיר דרורי
כחניך בפנימייה הצבאית בחיפה

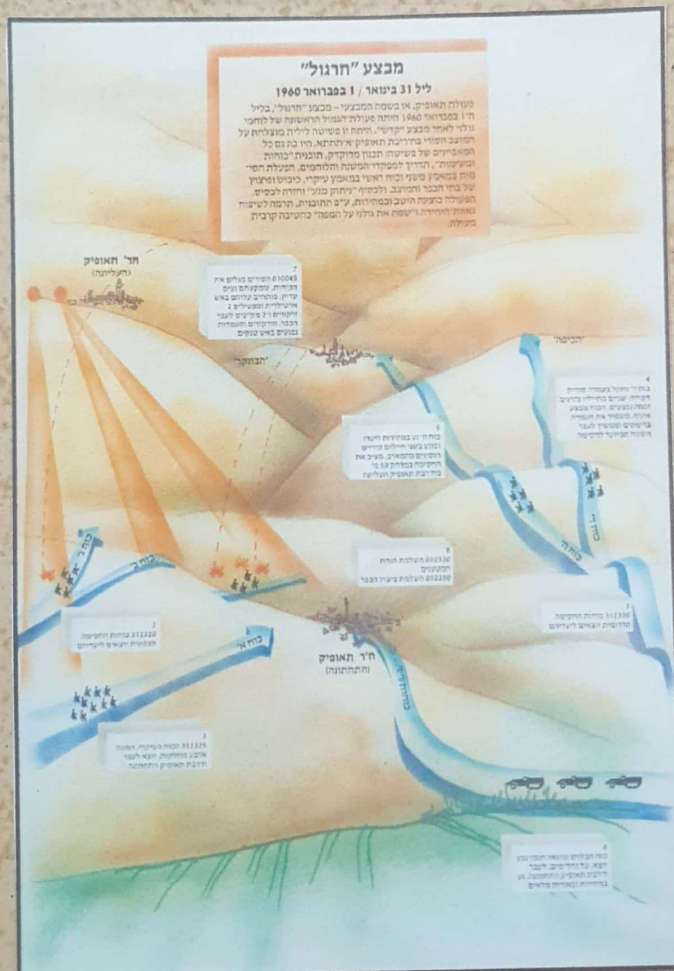
אמיר דרורי מ"פ גדוד 51

מבצע "חרגול" – פעולת תאופיק

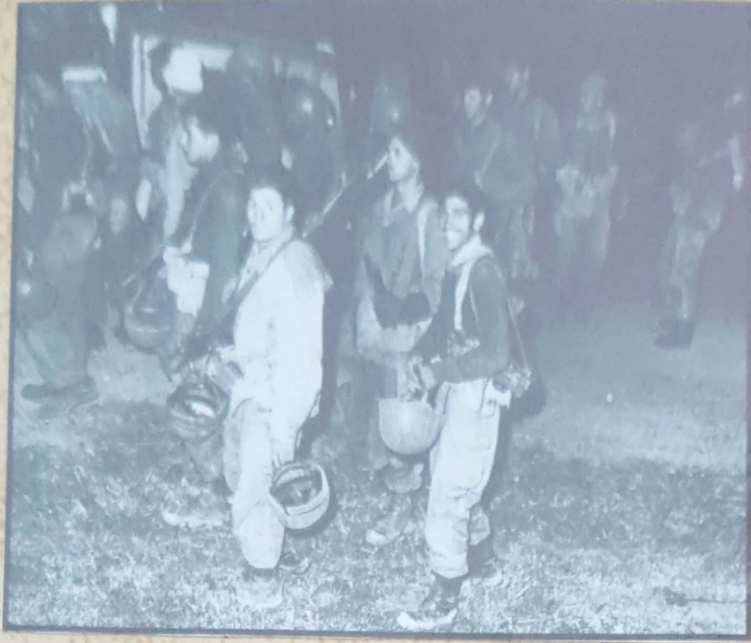
(1 פברואר 1960)

רמת החלימה שהגינה חסיבות גולני במבצע 'קדש' (נוב' 1956), רמת המשמעת, האימונים והמוראל שטיפחו בשנים שלאחר המבצע. חברו יחדיו, ובסופו של דבר הוטלה על חטיבת גולני פעולה מבצעית גדולה באופן עצמאי. פיקוד הצפון והמטה הכללי החליטו לבצע פעולת תגמול נגד המוצב הסורי בחיירבת תאופיק-א-תחתא, מעל קיבוץ תל-קציר בדרום מזרח הכנרת, והמשימה הוטלה על חטיבת גולני לבדה. לאחר שורה ארוכה של תקריות אש רצופות, שיומו הסורים באזור המפורז בגזרת האון-תל-קציר, החליט הדרג המדיני להגיב בפעולה צבאית ישירה, שמטרתה הריסת בתי-הכפר של תאופיק התחתונה, כפר אשר שימש בסיס לפעולות המיקוש, הירי וההטרדה מצד הסורים בגזרת תל-קצער. מבצע "חרגול" מנה 4 מחלקות (3 מחלקות של פלוגת מ"כים ומחלקה מהסיירת)- לכיבוש הכפר, כוח חבלנים נושא חומר נפץ על זחל"מים בפיקוד הסמח"ט שלמה שלמה להט (צ"ץ) וכוחות חסימה בפיקודם של רס"ן יוסף קסטל, סגן אורי כהן וסגן אמיר דרורי. הכפר תאופיק נכבש בקלות יחסית. עמדות סוריות פוצצו ונהרסו, אך הסורים איראו את שטח הפעולה עם שני זרקורים ופתחו באש מקלעים כבדים וארטילריה על הכוחות התוקפים ועל קיבוץ תל-קציר. הארטילריה של צה"ל השיבה בהפגזה כבדה על תאופיק העליונה ומוצבים סוריים אחרים, ובחיפוי אש התותחים והטנקים של צה"ל נסוגו יחידות גולני לאחר ביצוע משימותיהם. בשעה 3:00 לפנות בוקר, אור ליום 1 בפברואר, הושלמה הנחת המטענים, ובתי הכפר בתאופיק התחתונה נהרסו. בפעולה נפלו 3 חיילי גולני ו-17 נפצעו.

סגן אמיר דרורי קיבל צל"ש. הסורים הודיעו על 9 הרוגים ו-15 פצועים.

חזרה מפעולת תאופיק

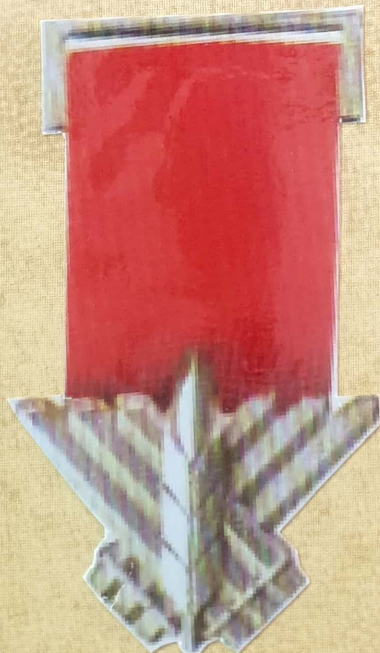

סגן דרורי אמיר 325150

תיאור המעשה:

ביום ה- 31 בינואר 1960, בהיותו מפקד כוח חסימה בפשיטה על חירבת תאופיק התחתונה, כאשר הכוח המוביל נתקל במארב, פיצל סגן אמיר דרורי את שאר כוחו ונע במהירות למקום החסימה שנקבע לו, זאת תוך שיקול כי יספיק עוד לחסום את דרך הנסוגים מהמארב. תוך כדי תנועתו נתקל בשניים מחילי האויב ופגע בהם. בהגיעו למקום החסימה המתוכנן, כשמצא אותו תחת אש יעילה ממוצבי תאופיק העליונה, הזיז את הכוח במהירות במעלה התלול ביותר והודיע על השינוי לחסימות השכנות. בזאת הוכיח שיקול מהיר ונכון ודבקות במשימתו תוך גילוי תושייה, שמירה על ביטחון אנשיו ומנהיגות בקרב.

על מעשה זה הוענק לו עיטור העוז

פעולת תגמול בעמק-הירדן - 1962-1965
אמיר דרורי מ"פ גדוד 17

מערכות עמק הירדן - 1964-1965
פעולות תגמול והרתעה

מתחילת שנת 1965 החלה פעילות הסתננות וחבלה של ארגון "אל-פתח". בשלב זה התבססו הפעולות בעיקר על הסתננות משטח ירדן. על-אף אוהרות ישראל נמשכו הפעולות מבלי שהירדנים נקטו באמצעים יעילים להפסקתם. בליל 24-25 במאי מוצץ ברמת הכובש בית ותושביו נפגעו, בליל 26-27 במאי ניזוק בית בעפולה כתוצאה מהתפוצצות מטען חומר נפץ. בעקבות פעולות אלה הוחלט על פעולת תגובה שתכלול פגיעה ביעדים קלקיליה, ג'נין ושונה. על החטיבה, בפיקודו של אורי בר-רצון, הוטל לבצע את הפשיטה לעבר שונה. היעדים היו: חווה גדולה שבה התאמנו אנשי ה"פתח" וביתו של בעל החווה, שהיה מוכר כאיש אמונם של המחבלים. פעולת החטיבה הייתה גדולה ומורכבת ביותר, שכן כללה פיצוץ יעדים שצפויים היו להימצא בו אנשי ה"פתח", והייתה כרוכה במעבר מכשול הירדן. חלוקת הכוחות הייתה כזו:

כוח א'- יאבטח את המעבר בירדן (גדוד "הבוקעים הראשון")

כוח ב'- יחסום את כביש שונה-נהריים (כיתה מביה"ס למ"כים)

כוח ג'- יחסום את דרך העפר משונה לחירבת אוס-חרוע (כיתה מביה"ס למ"כים)

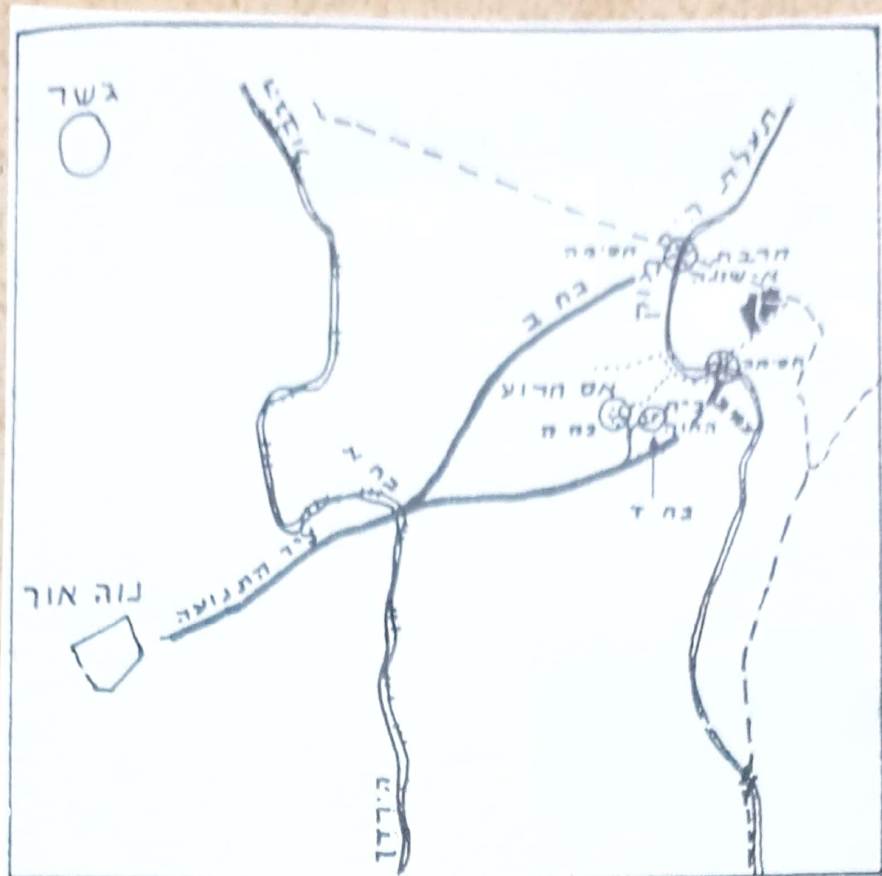
כוח ד'- יכבוש ויהרוס את החווה המורכבת מ-3 מבנים (שתי מחלקות מוקטנות מהסיירת, עליהן פיקד מג"ד גדוד "גדעון")

כוח ה'- יכבוש ויהרוס את ביתו של בעל החווה.

מיד לאחר הפיצוץ בעפולה ניתנה לחטיבה פקודת התראה. הכוחות-גדוד "הבוקעים הראשון", גדוד "גדעון" והסיירת-החלו להתארגן ולהתאמן לקראת ביצוע המשימה הצפויה. עם קבלת הפקודה בליל ה-28 במאי 1965 הושלמו ההכנות ובחשיכה יצאו הכוחות לדרך כשכל כוח נע בנפרד ע"מ שלא לעורר את חשדם של כוחות אויב שהיו בתצפית על האזור. כוח א' צלח את הירדן, הכין את המעבר בו והתמקם משני צידים כמתוכנן ולאחר מכן החל מעבר יתר הכוחות. מפקד אחת הכיתות התקדם עם אנשיו ממקום מעבר הירדן צפונה בדרך קשה, במטרה לעקוף עמדת תצפית של האויב שפתחה באש. ההיתקלות ארעה בשעה שאנשי הכוח החלו מטפסים במעלה הגבעה. הכוח הסתער על עמדת האויב, טיהר אותה ולאחר מכן הגיע ליעד. הטור העיקרי המשיך להתקדם בציר המתוכנן כשהחיילים עושים ככל שביכולתם שלא להתגלות. תוך כדי הליכה התפצלו החסימות. בשעה 11 בלילה החלו הכוחות להיערך למשימתם. לאחר זיהוי ביתו של בעל החווה נערך הכוח לטיהור הבית ולחבלה. משפתח כוח ד' באש החל כוח ה' בפעולתו, פרץ פנימה וגילה בית מרוהט, ריק מאנשים, ועל כן הייתה שהותו של הכוח קלה וקצרה. חומרי החבלה הונחו ובשעה 11, במקביל להפעלת מטעניו של כוח ד', הפעיל גם כוח ה' את מטעניו והבית נהרס כליל.

כוח ד' מצא את החווה מוארת וברור היה כי נמצאו אנשים בתוכה. החווה טוהרה והמטענים הונחו, תוך כדי סילוק של ארבעה ילדים ערביים ע"מ שלא יפגעו. לאחר הפיצוץ התברר כי המבנה הגדול מבין שלושת המבנים לא נהרס. שוב הונחו מטענים והבית פוצץ.

מיד עם השלמת הפיצוצים החלו הכוחות לסגת במהירות ובשעה שתיים אחר חצות עבר אחרון הלוחמים את הירדן חזרה לשטחנו. 9 חיילים נפצעו במהלך פעולה זו. סמ"פ "הבוקעים הראשון" מסכם: "היום נראית פעולה זו כקטנה, אך לגולני היתה זו פעולה חשובה. שונה הייתה פעולת הגמול הראשונה מאז נוקיב."

מפת ההתקפה על שונה

חיילי גולני חוצים את הירדן בשובם מפעילות מבצעית

פיצוץ מעבר לנהר הירדן

מלחמת ההתשה – 1969

אמיר דרורי מג"ד 13

מלחמת ההתשה

בפברואר 1969 נפטר ראש הממשלה, לוי אשכול וגולדה מאיר נבחרה לראשות הממשלה. ב-8 במארס- שלושה ימים לאחר שהגיע לאזור שליח האו"ם גונאר יארינג לסבב שיחות נוסף- פתחו המצרים בשרשרת הפגזות ארטילריות וצלילות לעבר מוצבי צה"ל. הפעולות האלה נועדו להסלים את המצב בגזרה. מטוסים מצריים חדרו לסיני, וקרבות ארטילריה התחוללו לאורך התעלה. כוחות צה"ל הגיבו בהפגזות עזות בהן נהרג רמטכ"ל צבא מצריים, עבד אל- מונעם ריאד, שהיה ב-9 במארס בסיור באזור התעלה. במשך החודש המטירו המצרים פעמים רבות אש ארטילרית על מוצבי צה"ל וגרמו לתקריות בכל הגזרה. בתקריות הללו נהרגו חמישה חיילי צה"ל ועשרים ותשעה נפצעו. מטוס פייפר ישראלי נפל וטייסו נהרג. בקרב המצרים נהרגו עשרות קצינים וחיילים. מערך הביצורים שלהם ומפעלים, בהם בתי- הזיקוק בסואץ, נפגעו. כמו- כן טובעו כמה כלי- שיט מצריים. בעקבות התקריות נטשו מאות אלפים מתושבי ערי הגדה המערבית של התעלה את בתיהם ונמלטו מערבה. משנוכחו המצרים כי המעוזים עמידים בפני ההפגזות הכבדות הם שינו את דרך הפעולה ונקטו את שיטת "הטפטופים", שנועדה לתפוס את הלוחמים לא מוכנים. במקום הארטילריה הכבדה הוצבו מרגמות 60 מ"מ ו-82 מ"מ. במהלך האביב ובראשית הקיץ תקפו יחידות קומנדו מצריות את המעוזים. כל פשיטות הפתע על המעוזים נהדפו, אך הם גבו גם קורבנות רבים מקרב מגני המעוזים. כמו כן המשיכו המצרים בהצבת מארבים, במיקוש דרכים ובהתקפות מטוסים.

ב-23 ביוני 1967 הכריז נשיא מצרים: "איני יכול לכבוש את כל סיני אבל אני יכול להתיש את ישראל ולשבור את רוחה". 24 באפריל 1969 הכריזה מצרים, כי היא רואה את הסכם הפסקת האש מיוני 1967 כמבוטל. לנוכח התגובות השליליות של מדינות שונות חזרה בה מצרים מהחלטתה.

השם מלחמת ההתשה הוא מצרי ומקורו בהערכת הממרים כי יוכלו לעבור לשלב הבא בלחימה, להתיש את ישראל ולא לצלח לסגת מהשטחים שכבשה במלחמה.

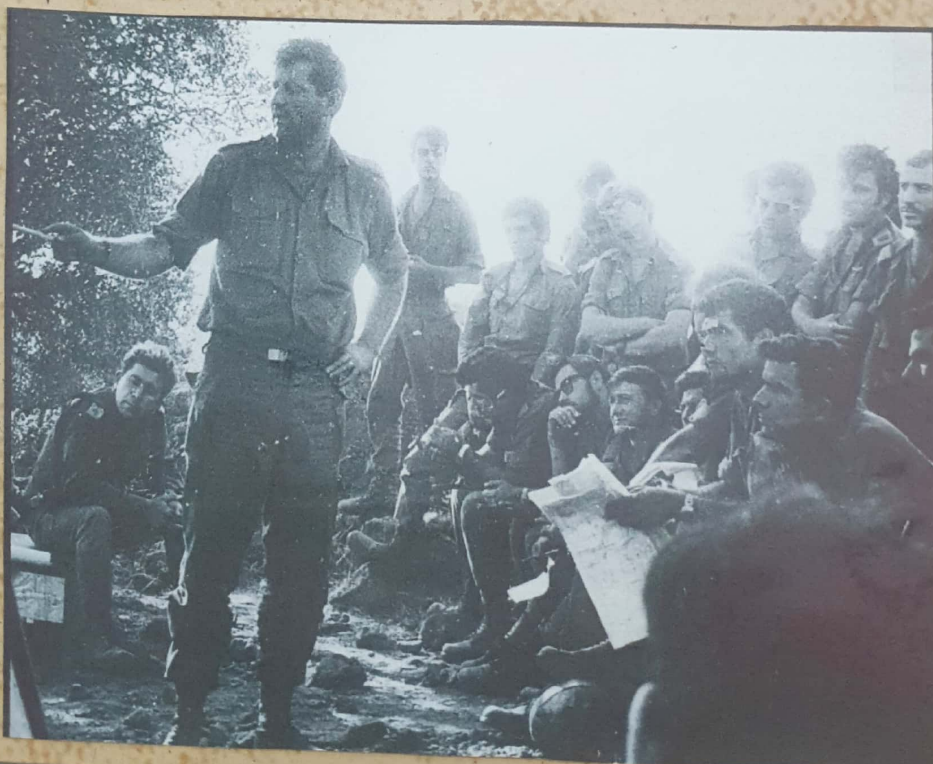

מלחמת יום הכיפורים – 1973 אמיר דרורי מח"ט גולני

חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)

בחדשי החורף ובחדשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חיילי חטיבת גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל המודיעין הישראלי התרעות רבות על היערכות הצבא המצרי למלחמה, שנועדה לפרוץ באמצע מאי 1973. גם הפעם העריכו ראש אמ"ן ועוזריו כי ה"סבירות למלחמה נמוכה". לעומתם העריך ראש המוסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר הביטחון והרמטכ"ל לא קיבלו את הערכת אמ"ן והורו להתכונן למלחמה במסגרת "כוננות כחול-לבן". חיילי המערך הסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחדש אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות כחול-לבן", הוחלט לקצר את משך השירות בצה"ל ובוצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת גולני החלה בהכנות נמרצות לקראת כנס גדול בפארק הירקון בת"א, בו אמורים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב- 25 שנות קיומה (1948-1973) כחטיבה סדירה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד סוכות תשל"ד (10.10.73), והסמח"ט סא"ל רובקה אליעז ניצח בחדשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

אמיר דרורי מעביר קבוצת פקודות בצומת חרפה – 10.10.1973

קרב הבקעה בחזית הצפון (11 עד 24 באוקטובר 1973)

ב-11 באוקטובר 1973, בהמשך להתקפת הנגד שהביאה צה"ל לשליטה מלאה על כל רמת הגולן (8-10 באוקטובר 73), סתחו כוחות מיקוד הצפון בקרב הבקעה גדול לשטח סוריה. היה זה "מאמץ עיקרי" של צה"ל בחזית הצפון, שנועד לפתוח שלב חדש במלחמה וכפיות המסקת אש על סוריה. לאחר ריכוך אווירי וארטילרי כבד על הקו הסורי הקדמי בוצעה התקפת דו אונדית מדורגת. ראשונה הבקיעה אוגדת רפאל איתן עם לוחמי חטיבת גולני ועם לוחמי חטיבת 7 בציר ג'ובתא אל-ח'שב - מזרעת בית ג'ין. מיד אחריה הבקיעה אוגדת דן לנר בגזרת ח'ן ארינבה, על הכביש הראשי ("ציר אמריקה") לכיוון דמשק. קרב ההבקעה ארך יומיים (11-12 אוק'), ובמהלכו הובקע המהלך הסורי ונכבש שטח גדול עד מזרעת בית ג'ין - תל א-שמש - תל ענתר - כוחות אוגדת איתן עמדו להמשיך בתנופה לעבר מערכי סאסא, וכוחות אוגדת לנר היו בתנועה לעבר מחנות כנכר, אך חסידי התקפה בוטל בגלל חופעת כוח שריון עירקי באגף הדרומי של כוחותינו. חופעת חילות המשלוח העירקים והירדנים בגזרת תל ענתר - כפתה על כוחותינו הערכות מחדשות. אוגדת לנר תוגברה בחטיבת שריון 205 במיקוד יוסי מלד ונערכה לתגובת העירקים, שקיבלו סיוע אווירי וארטילרי סורי. ב-13 באוק' התפתח קרב יוזם ע"י כוחותינו, והכוח העירקי ספג אבידות כבדות. באותו יום הופסקה גם התקדמות אוגדת איתן לעומק השטח הסורי, וחילי גולני נערכו עם כוחות השריון קטנים במקומות שולטים בגזרת סאסא - מזרחית לבית-ג'ין, לבלימת התקפות נגד צמויות. במשך שבוע ימים (14-21 אוק') נערכו קרבות מקומיים בגזרות שונות של המובלעת הסורית. כל התקפות הנגד של הסורים (בגזרת מזרעת בית ג'ין) ושל העירקים והירדנים בדרום המובלעת נהדמו. יתרה מזאת, כוחות מאוגדת לנר הרחיבו את שליטתם ע"י כיבוש התלים ענתר ועלקיה, ואח"כ נכבשו שטחי מפתח נוספים להגנת ה"מובלעת", תל א-שמש (14-12 אוק') ואום בטנה (19 אוק'), חילי גולני המשיכו להחזיק במזרעת בית ג'ין, בגזרת חדר, בתל אחמר, ובצומת חדר. גדרו הסירונים שהה בכפר חרפא בלב "המובלעת הסורית".

קבוצת פקודות

לפני העלייה לחרמון בסכך 21.10.1973

מלחמת שלום הגליל – 1982 אמיר דרורי אלוף פיקוד צפון

מבצע שלום הגליל (יוני 1982)

ב"מלחמת ההתשה הקטנה" בקיץ 1981 הפעיל פיקוד הצפון עוצמת אש גדולה הן בהפצצות חיל-האוויר והן בהפגזות ארטילריות של כוחות הפיקוד במגמה לשתק את הפגזות המחבלים. אלא שהפגזות התותחים והקטיושות של ארגוני המחבלים מצפון לנהר הליטאני לא פסקו, והסבל הרב, שנגרם לתושבי נהרייה, קריית-שמונה ועשרות יישובים אחרים בגליל, בשהייה ממושכת במקלטים, חיזק את ההנחה אצל מקבלי ההחלטות בדרג המדיני והצבאי, כי רק במבצע צבאי-יבשתי רב היקף יש סיכוי להרוס את תשתית המחבלים בדרום לבנון, לפגוע בהם ובבסיסיהם ולהרחיק את אש הקטיושות מעבר לטווח "הקשת הארטילרית".

בחורף תשמ"ב – 1982 כבר הושלמו ההכנות המבצעיות והלוגיסטיות למבצע יבשתי גדול ומורכב ע"פ תוכנית "אורנים", וגם לוחמי חטיבת גולני למן המח"ט אל"מ ארווין לביא ועד אחרון הלוחמים, התכוננו בתכנון, בתדריך וב"תרגול על מודל" לקראת האפשרות כי יתקבל האישור לביצוע הפעולה. במקביל התאמנו שוב ושוב לוחמי הסיירת ופלוגת ההנדסה לקראת פעולה לכיבוש מבצר הבופור, מעוז המחבלים.

תוכנית "אורנים" שהוצגה ע"י האלוף אמיר דרורי, אלוף פיקוד צפון, בפני המטה הכללי, הביאה בחשבון את הקשיים הרבים הנובעים מאופייה המיוחד של זירת הקרב ואופיו המיוחד של האויב. בשלושת צירי הפעולה העיקריים- ציר החוף (הגזרה המערבית), דרך צור וצידון, בציר המרכזי (הגזרה המרכזית) דרך נבטייה וג'יזין, ובציר המזרחי (הגזרה המזרחית) מעמק עיון לבקעא, היו צפויים קשיי תנועה וקשיים לוגיסטיים רבים. כנגד 15,000 המחבלים המפוזרים בדרום לבנון הפעיל צה"ל סד"כ גדול במיוחד עם כל מרכיבי חילות השדה ובשיתוף פעולה מלא עם חילות האוויר והים. השטח הבנוי בגזרה המערבית, השטח ההררי הקשה לתנועה בגזרה המרכזית והרצון להימנע מהיתקלות בצבא הסורי בגזרה המזרחית, יצרו מלכתחילה תנאים על לחימת כוח גדול מנויד בעל עוצמת אש גדולה, מה עוד שכל אזור הלחימה של דרום לבנון היה מאוכלס ע"י רבבות אזרחים לבנונים. ברשות המחבלים היו כ-100 טנקים, 150 שריוניות ונגמ"שים, 200 משגרי נ"ט, 200 קני נ"מ ו-120 מטל"רים רבי-קנים (קטיושות).

תדריך לפני יציאה למעילות ע"י האלוף אמיר דרורי
וחניסח לבירות

התייעצות אחרונה לפני המשך פעילות

מסירת נתונים לשר הביטחון אריאל שרון

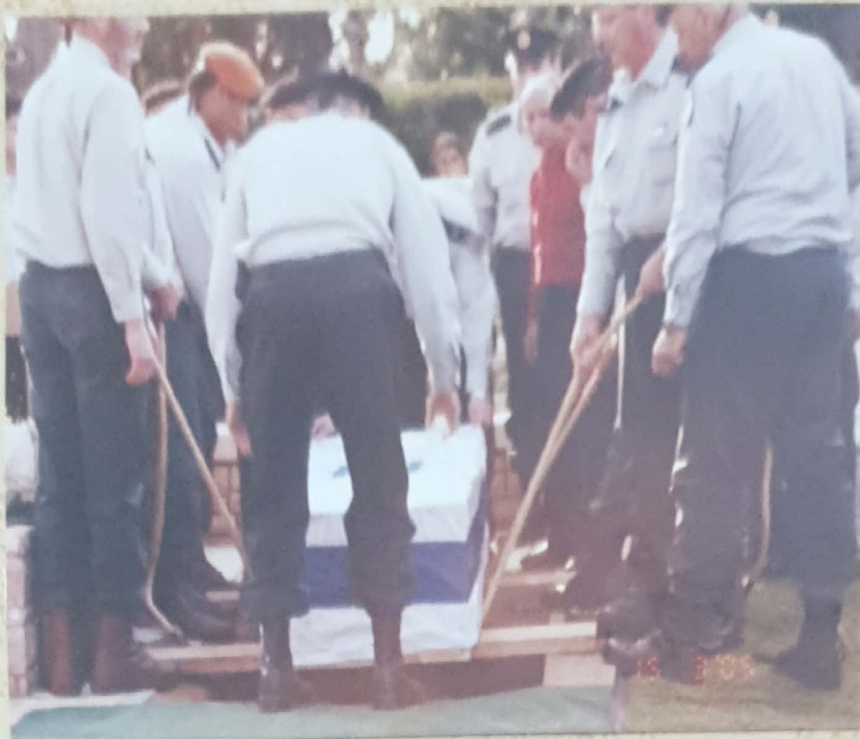

בפיקוד הצפון עם הרמטכ"ל רא"ל רפאל איתן
ושר הביטחון אריאל שרון

אלוף (מיל') אמיר דרורי
מובא למנוחת עולמים

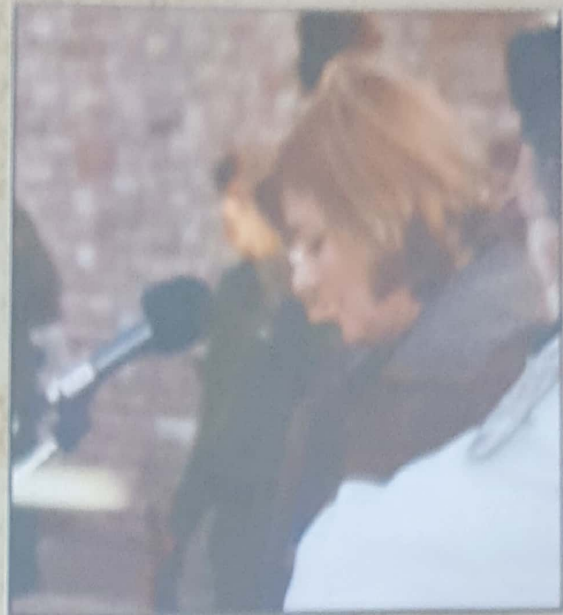

המשפחה

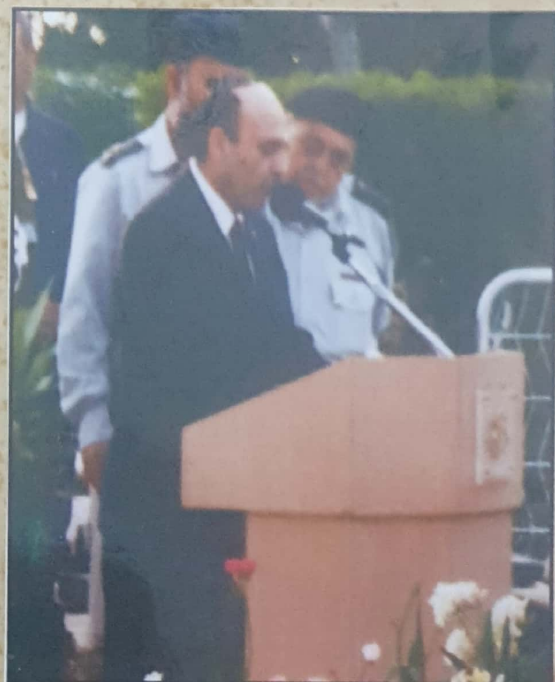
סופדים לאמיר

אחותו

סגן הרמטכ"ל
האלוף דן חלוץ

שר הבטחון
שאול מופז

דברי הספר לזכרו של אלוף (מיל') אמיר דרורי.

דברים שנשא על קברו אלוף (מיל') אורי שגיא, פיקודו וחברו במהלך 40 שנה
האחרונות.

"אחינו הספור אהיר, אנא לזכור חסד נצורים, הליכתנו מאדבר אחרים
40 שנה בדרך לא לרועה".

רציתי לדבר על הדואמה האישית, הצניעות והיושר. תבצת מסיקודק צד
כלות ולצמח לא נטלת ולא כלום.
רבים סבורים שהאמת אין בלתי היא אופציה שלל אפשרויות אק
בצבור כפי שהקרנת לנו הינה אחת ויחידה אולטימטיבית.
אני חפץ להסן שמח לא לכות השתיקה. כמובן לא פאנוחים המסטיים
המוכרים לנו היום. ביילתי במחיצתך דקות, שעות וימים של שתיקה.
אינכם מבינים את עצמתה של זו ואני מדבר כאן אליך ומסביבי צילת
אתך וילדיך ילי, דניה, אסא וכל משפחת אלני וחברים מחולות
אחרים. אבל אני מדבר עם עליך. לו, כק אני מביט, כעס ראונה
ואחרונה שאני ממרה את פיק ומדבר כה הרבה. אכן אמרת לי כי
כשאל מה לומר עדיף לשתוק, אבל השתיקות היו חלקות ממילי.
שתיקה של דאגה, שתיקה של שמחה, שתיקה של צב או סתם תקשורת
המופנת רק ליודעי חן. רשת הקשת המבצצית של אלני כקוטי (אלוף
יקותיאל אדם ז"ל) שתקן בלכות צמח, אתה מצד 13, אנוכי מפקד
הסיירת המנסה אלף הוא לשתוק ומאמצים אלניו שתקן מפורסם
כיודקה כלד (תא"ל במיל') שהביא את השתיקה והתקשורת הבין
אישית לשיאים חדשים. כן, לו התקשורת במיטבה, רמזים, קטעי דברים,
"ממני תראו וכך תעשו", והכלא וכלא-הבנו כל דבר. מי שהתקשה
בהבנה נאלץ להסתגל.
אהיר, אבה קומתך היה נמוך ללא שיער מכושר האיפוק, הסבלנות
והסובלנות. נהגנו להתלוצץ ולומר שאפילו מפקד לא מוצלח לא יכול
לפסוע ולהחליש את חטיבת אלני. מי שלא ידעק טעה שמה הינך חסר
רגישות לאחרים ולא הוא. כססת ציפורניים עד לוג דם ובלבד שתפלוט
ברגשותייך ויצרק. לא ראיתיק מצודי יוצא מהכלים. ב"חפק ארמון"
בפיקוד הצבון בעת מלחמת לבנון 1982 מציקים עליך בעלי הסמכות
בתדירות ובצומח בלתי אפשריים ואתה בשלות הרוח לאחר עליבתם
מנחה המפקדים ומתוק לויאליות מוחלטת לדרי המדיני, את דעתך
אודות צוללות המלחמה והתנהלות אנשים מסוימים שמת לצמח עד
ספרת והצעת למסקנה שראוי להעלות נקודת מבטק על הכתה אק
לא הצלחת להשלים זאת עד כדי כתיבת ספר.
אומץ ליבק בלחממה היה יוצא דופן. מרביתנו, למצן האמת, די
מחדים. שמו שמייס הפלנים נופלים, אנשים נפלאים ואתה צומד לקול
ומדבר צימי. האינסטינקט לשרוד כמעט מוביל להשתטח אחרי סלע או

למחנה אפל לבל חרורות אתה צומד ומחשיק לדבר כאילו כלום.
 התפישתי שלא לנהוג כחוק כמו שם הצופה שהיית המפקד היחיד
 במחלק שירותי מחסור אותי להתפיש שלא לפרצ את מה שאמרת.
 אהבת ארץ ישראל אהבה שאין להצלה חומנה. לטעמי אהבת אותה
 יותר מהרבה אנשים שמדברים בשמה לאחרונה, אהבת פרח, צץ, שפיר,
 סלע, צתיקות והיסטוריה אהבת מתוך ידיעה ולא מתוך אמונה סלסל.
 ניסיון, פצוקר החפריים מאלפי פצת הטיוולים המשותפים במחלק השנים
 האחרונות להסתיר אותך "פחידולים" ופחידולים. תמיד החיוך הפקט
 שלך נתן להפין שם כאן הקדמת אותנו. שם זו אהבה שאיננה תלויה
 בדבר.

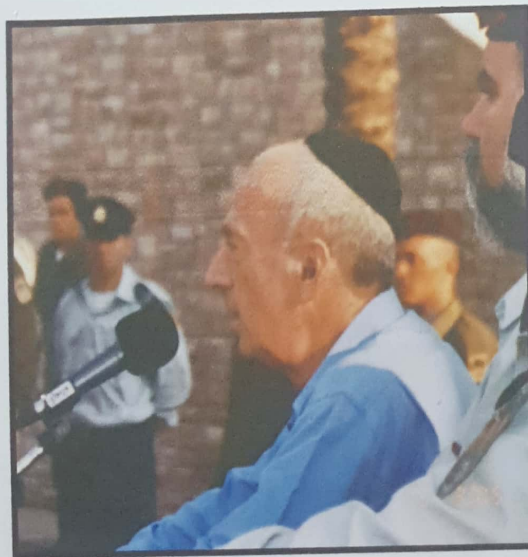
אהבת את האנשים, את השייכות. ציון 50 שנה לחטיבת אלפני כינס
 צעירות אלפי אנשים לפני התערוכה סתל אפים. זר לא יפין זאת אק מ'
 שייק חש את אהבת האנשים אליך והם הרצו לזאת סדרק הכל כך
 מיוחדת של חטיבת אלפני. אין לי ספק שבאותו צרם היית ראשון בין
 שוויים. חטיבת אלפני ידעה מפקדים רבים, מנוסים ואמיצים. אק רק
 יחידים ופראקט אתה ידעו לא רק להנהיג אותה אלה שם להקפידה
 שנות דור קדימה במחלה ההר. מה לי להכביר מילים, לו רק יכולת
 לראות את כל המפקדים של אלפני לדורותיה ניצבים כאן לצידך
 בדממה וכאב.

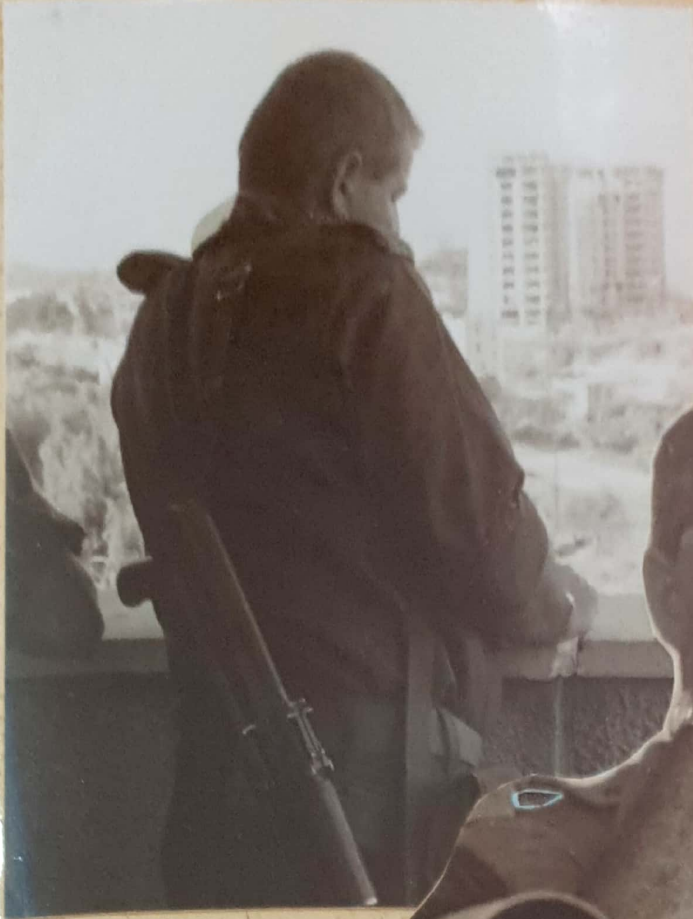
ידעת את חוכמת הפשטות במצעים המורכבים והמסובכים ביותר בין
 אק ב- 1965 בפשיטה לשונה כשקרט האשר על הירדן פשוט קמת וצברנו
 את נהר הירדן בכוחות שיש לנו, או בלחימה לכבוש את רמת האלן ב-
 1967 היית בכל מקום, ומאחזת ההתשה בתעלה כאמ"ד השטת את
 היצד לסיים את הפצילות שם ללא הרוגים פאלרה שטבעה קורבנות
 רבים.

1971-1973 פצת היותך מפקד חטיבת אלפני ואנוכי אמ"ד 13 לא הצלחתי
 להיות לידך במבחן העליון בהרמון. אני מקש להתנצל, אמיר, שלא
 הייתי לידך ברצעים הקשים האלה וזה רודף אותי עד היום. כשהורנו
 מהפשיטה באנטבה 1976 התקשרת ואפילו אתה לא הצלחת להסתיר
 קורת רוח ואמרת רק סוף סוף. החלפתי אותך, אמיר, בלא מצט
 תפקידים, אף פעם ולו יחידה לא צעיתי לזאת כחוק.

נוח על משכב הפלום.

אורי שטיא

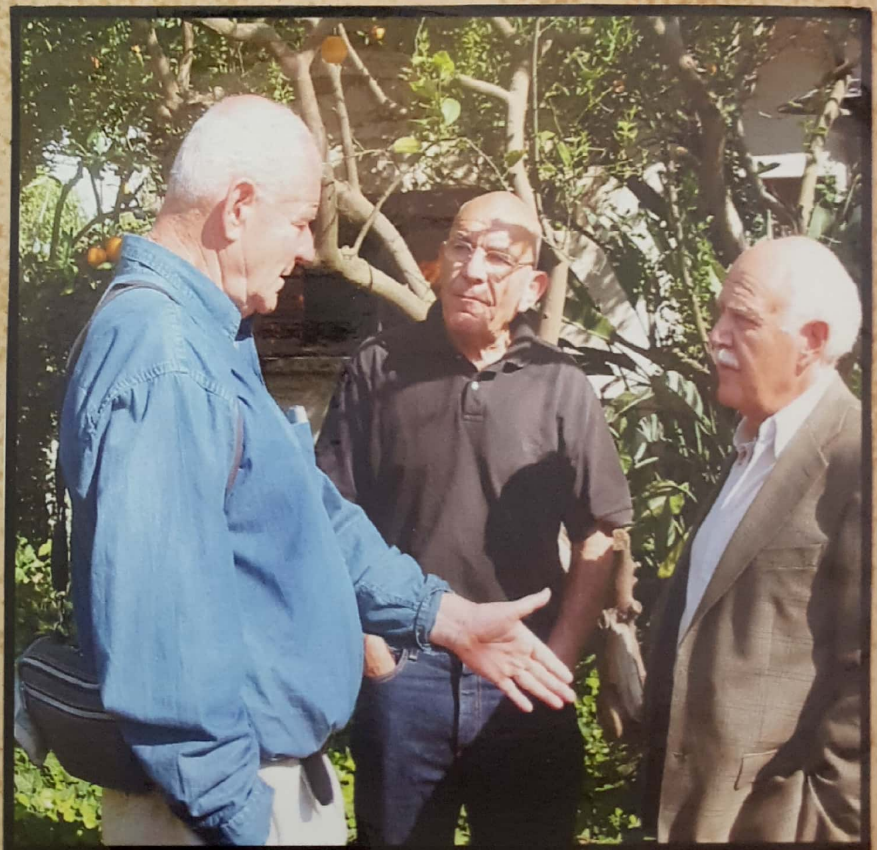

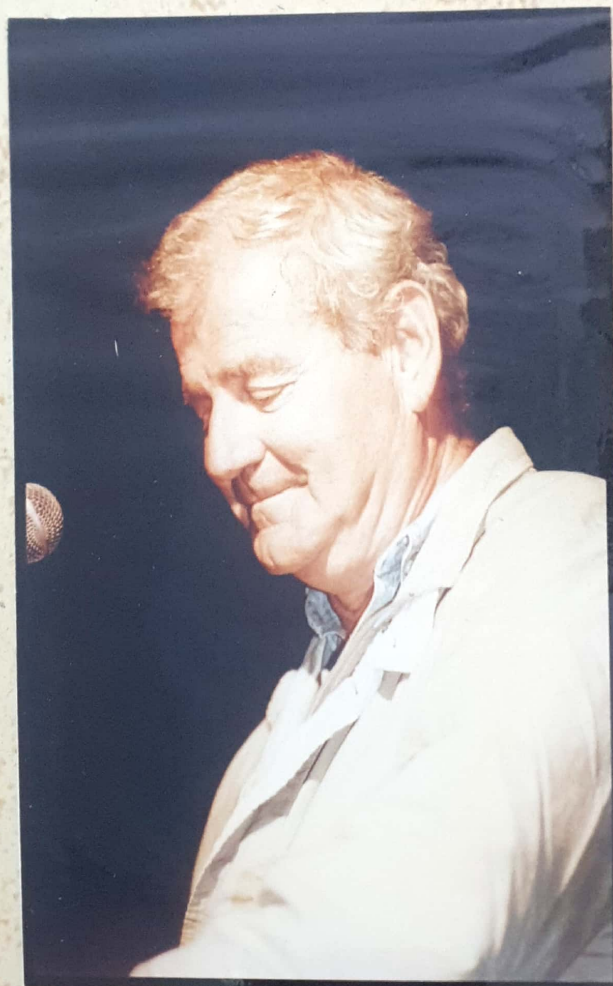
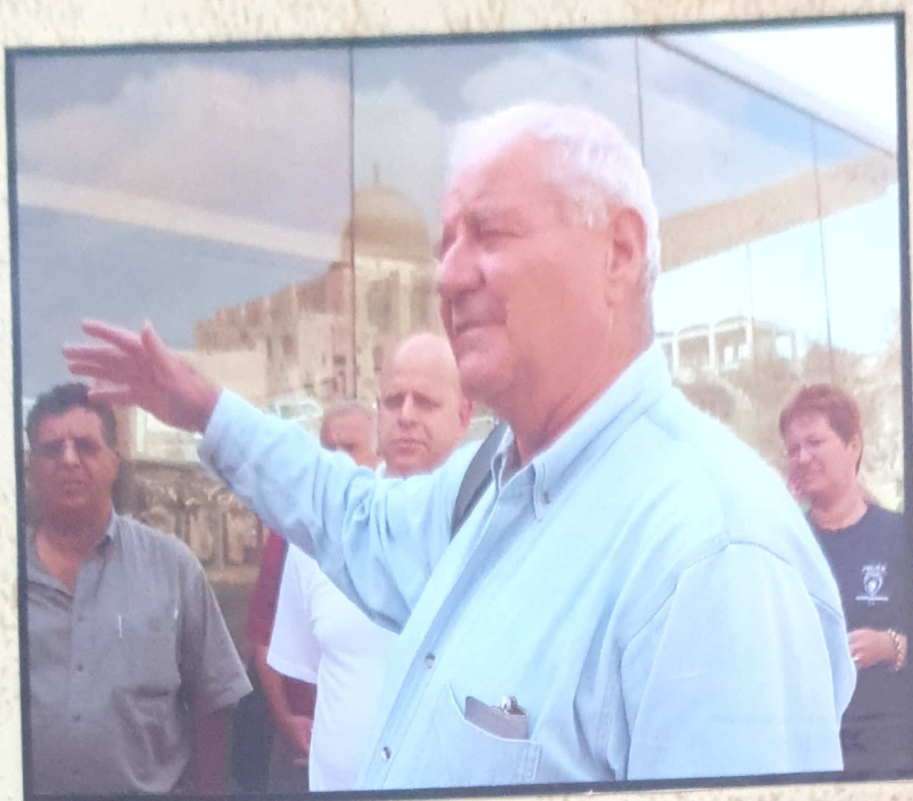
כאלוף פיקוד צפון
במלחמת שלום הגליל
משקיף על העיר ביירות

שלושה מח"טי גולני:
יהודה גולן
אורי שמחוני
ואמיר דרורי

מדריך טיול בירושלים

מתוך העיתונות

מאת שמעון איפרגן ואסנת שוסטק

רומא וחובשים, הגיע לנחל במסוק. הם ביצעו בדרורי ניסיונות החיאה נוספים, אך ללא הועיל. המסוק השניס אותו לבית החולים פוריקה בבאר שבע, ושם נקבע מר"ת. "אשתו של דרורי התעקשה לעלות על המסוק ולי" וותה את בעלה המת לבית החולים", סיפר עד ראייה. אחר המטיילים סיכסו "ארם שעבר את כל המלחמות מות באחר מאתרי השבע היפים בעולם".

האלוף במיל' דרורי היה ממוגרי המחזור הראשון של הפנימייה הצבאית בחיפה, ואת שירותו הצבאי החל בחטיבת גולני. בינואר 1960, בהיותו קצין צעיר, הצי"ן דרורי בפעולת התגמול בתאופיק ואף זכה על כך לצל"ש. במלחמת יום הכיפורים סיקר על חטיבת גול"ני בקרבות הכלימה ברמת הגולן ובהבקעה לסוריה. הוא עצמו נפצע בהתקפה השנייה על מוצב החרמון, כשכרור פגע בו ליד לבו. באותו קרב עקוב מרס איבר שמונים מחייליו, אך בסופו של דבר הצליחה החטיבה לכבוש את ה"עיניים של המדינה". באחר הראיונות האחרונים שלו, שפורסם במוסף של מעריב במלאת 30 שנה למלחמה, סיפר דרורי: "חיספנו את המלחמה, רצינו לנצח בקרב. היו במלחמה הזאת כאלה שקיבלו משימה ולא ביצעו אותה, אבל בגולני זה לא קרה".

במלחמת שלום הגליל כיהן דרורי כאלוף פיקוד הצפון, וסיקר למעשה על כוחות צה"ל שנטלו חלק בלחימה. עם שחרורו מונה דרורי, שאחז בתואר רא"שון בארכיאולוגיה ובגיאוגרפיה, למנכ"ל רשות העתיקות. בשנת 2000 הוא התפטר ממפתיע ונימק זאת בסיבות אישיות.

חבריהם של אנשי יחידת החילוץ ור"ת חגג ביוזתו על גבר בן 68, שלקח בלבד והתמוטט במהלך טיול בנחל חור. רק כאשר הגיעו למקום התבררה לחם הלתו של האישו האלוף במילואים אמיר דרורי, מופי קר המריב גולני במלחמת יום הכיפורים ואלוף פיי קר הצפון במלחמת לבנון. מאמצי החיאה הפי מושבים לא הועילו, והרופאים קבעו את מותו.

דרורי נתג לטייל בארץ עם קבוצה של חברים, ובכל שכרע טיילו במקום אחר. אבל במיוחד אהב את חגג ושם הרגיש רגוע מתמיד. ביום שבת בבוקר יצא עם קבוצה של 30 מטיילים לטיול בנחל חור שכבר חגג, בין שההבוקר למצפהדרמון. הם נכנסו לנחל בשעות הבוקר, וטיילו ברגל לאורך הערוץ המרשים ביופיו. כבר אז חש דרורי ברע, אבל התעקש להמשיך.

בסביבות ארבע וחצי אחר הצהריים הגיעו המטיילים לסוף המסלול, ושם המתינו להם כמה מכוניות ספארי. דרורי טיפס על אחד מרכבי השטח, אבל אז לקה בלבד והתמוטט. חבריו לטיול החלו בפעולות הגשמה והחיאה שנמשכו דקות ארוכות, והועיקו את יחידת החילוץ הר נגב בפיקודה של רב"סקר אורלי שריר. כל ניסיונות חבריו של דרורי להגשימו עלו בתוהו. "היתה היסטריה", סיפר אחר הגוכחים, "זו פעם ראשונה שנתקלו במקרה כזה, אבל למרות הכל הם ביצעו בו החיאה ולא איבדו את העשתונות".

צוות מיחידת החילוץ 669 של חיל האוויר, הכולל

החברים מספרים

"לוחם אמיץ ואדם הגון"

לב, עשוי ללא חת, איש ישר דרך והגון מאין כמוהו. הסתלקותו דווקא בעת סיור בנגב היתה סמלית מאוד, אף כי דבר מותו נפל על כולנו בהפתעה גמורה. הכרנו את אמיר דרורי כאיש בראי וקווינו שעוד יהיה עמנו זמן רב".

"הוא היה חובב ארכיאולוגיה ואהב מאוד את ארץ ישראל", סיפר האלוף במיל' אביגדור בריגל (יאנוש), ששירת כמפקד גיס במלחמת לבנון. "כמפקד הוא היה יסורי וקר רוח. אמיר ראה בכיבוש החרמון את אחת מגולות הכותרת של הישגיו. הוא היה מאוד גאה על כך שגולני הגיפה את רגל ישראל ואת דגל החטיבה על פסגת החרמון".

עמיר רפפורט ומנחם רהט

סקריו וחבריו של אמיר דרורי, רבים מהם אלופים במילואים, סיפרו אתמול על מפקד מקצועי, לר"ת חם אמיץ לב ואדם ישר והגון.

"אמיר היה אחד המפקדים שיותר הערכת, בעיקר בזכות המקצועיות, האמינות והיושר היוצאים מהכ"ל", סיפר אתמול מנכ"ל משרד הביטחון, האלוף במיל' עמוס ריון. "בתקופתו עשתה חטיבת גולני קפיצת דרך משמעותית מאוד. רק לפני שבוע וחצי הוא היה במשרדי במסגרת פעילותו להקמת אתר הנצחה לגופלים בחרמון. קשה לעכל שהוא מת בפתאומיות".

השר מתן וילנאי, ששירת כמפקד אוגדה תחת פיי קודו של דרורי, סיפר: "אמיר היה איש הארץ הזו. אדם שכל שבילי הארץ היו נהירים לו כקף ידו. לוחם אמיץ

סגן השר המשכ"ל לשעבר אהרן ארלוזורוב. ראש הממשלה לשעבר אהרן ארלוזורוב. ראש הממשלה לשעבר אהרן ארלוזורוב.

ההבדל בין אהרן ארלוזורוב

הוא הבדל את הטיבת גולני בקרב העקוב
מדם לכבוש הזרמון ■ הוא כיהן כאלוף
פיקוד הצפון במלחמת שלום הגליל ■ הוא
עבר כמעט את כל המלחמות ושרד פגיעת
כדור בחזה ■ אבל אתמול בגד בו לבו,
כאשר טייל עם חבריו בדר הנגב ■ האלוף
במיל' אמיר דרורי הלך לעולמו בגיל 68

אלוף בצ"ן אמיר דרורי (במרכז) עם שר הביטחון דאז, אריאל שרון, ועם הממשכ"ל דפול

צילום ארכיון: דובר צה"ל

אלוף (מיל') אמיר דרורי לקה בהתקף לב בטיול במדבר

איש העשמה מית בנגב

מפקד נערץ ואוהב טיולים וארכיאולוגיה • כך ייזכר אמיר דרורי שהיה סגן הרמטכ"ל ומנכ"ל רשות העתיקות • אתמול לאחר שסיים מסלול קשה ליד שדה בוקר שבנגב – לקה דרורי (68) בהתקף לב לעיני אשתו והתמוטט

לצאת לטיולים דומים. זו קבוצה מגובשת, שאוהבת לטייל. אמיר לא התלונן על רכב.

אמיר דרורי, שהתגייס לצה"ל ב-1955, מילא שורה ארוכה של תפקידי פיקוד בצבא וזכה להערכה רבה ולאחריה מצד חייליו. במלחמת ששת הימים היה מג"ד בגולני. במלחמת יום הכיפורים היה מח"ט החטיבה. בספטמבר 1981 מונה לתפקיד אלוף פיקוד הצפון ופיקד על מבצע "שלום הגליל" בלבנון.

באוגוסט 1986 מונה לתפקיד סגן הרמטכ"ל. דרורי ציפה להחליף בתפקיד את הרמטכ"ל רב-אלוף משה לוי. דן שומרון מונה לבסוף לרמטכ"ל ה-13, ודרורי פרש מאוכזב מצה"ל בשנת 1988. בשירותו הצבאי השתתף בעשרות פשיטות צבאיות וזכה לצל"ש. מייד לאחר שפרש מצה"ל, מונה לתפקיד מנכ"ל רשות העתיקות. דרורי היה מנכ"ל דומיננטי, ולא פעם ביקשו חברי הכנסת מהמפלגות החרדיות לפטר על רקע חפירות שביצעה הרשות באתרים שבהם נתגלו קברים בעיר מודיעין ובירושלים. באר

גוסט 2000 התפטר דרורי מתפקידו. אמיר דרורי הניח אחריו אישה, שלושה ילדים וחמישה נכדים.

מאת רונן טל ומאיר תורג'מן, כתבי ידיעות אחרונות

אלוף (במיל') אמיר דרורי (68), לשעבר אלוף פיקוד הצפון ומנכ"ל רשות העתיקות, נפטר אתמול בהתקף לב בתום טיול במדבר.

דרורי יצא ביום שישי בחדר עם אשתו ועם קבוצה של כשלושים מטיילים. "מיטיבי לכת" לטיול בדרום הארץ. אתמול, בתום מסע של כשש שעות לאורך נחל חווה ברמת נגב, מסלול הנחשב קשה בשל אורכו ותנאי העבירות שלו, הגיע דרורי לחניון "ציר הנפט", באזור קיבוץ שדה-בוקר. בחניון המתין להם רכב "ספארי" שעמד לקחת ארבעה תם להמשך המסלול, ואז כאשר ישב ליד אשתו לקה לפתע בהתקף לב – הוא החל לחוש ברע, התלונן על כאבי

בית ובתוך דקות איבד את הכרתו. חבריו הזעיקו את יחידת החילוץ הרנגב, שחובשיה הגיעו למקום בתוך דקות. מסוק ובו רופא צבאי הוזעק למקום, אולם מותו נקבע עוד בשטח, וגופתו הוטסה לבית החולים "סורוקה" בבאר-שבע. אחר מחברי הקבוצה אמר אתמול: "החבורה נהגה

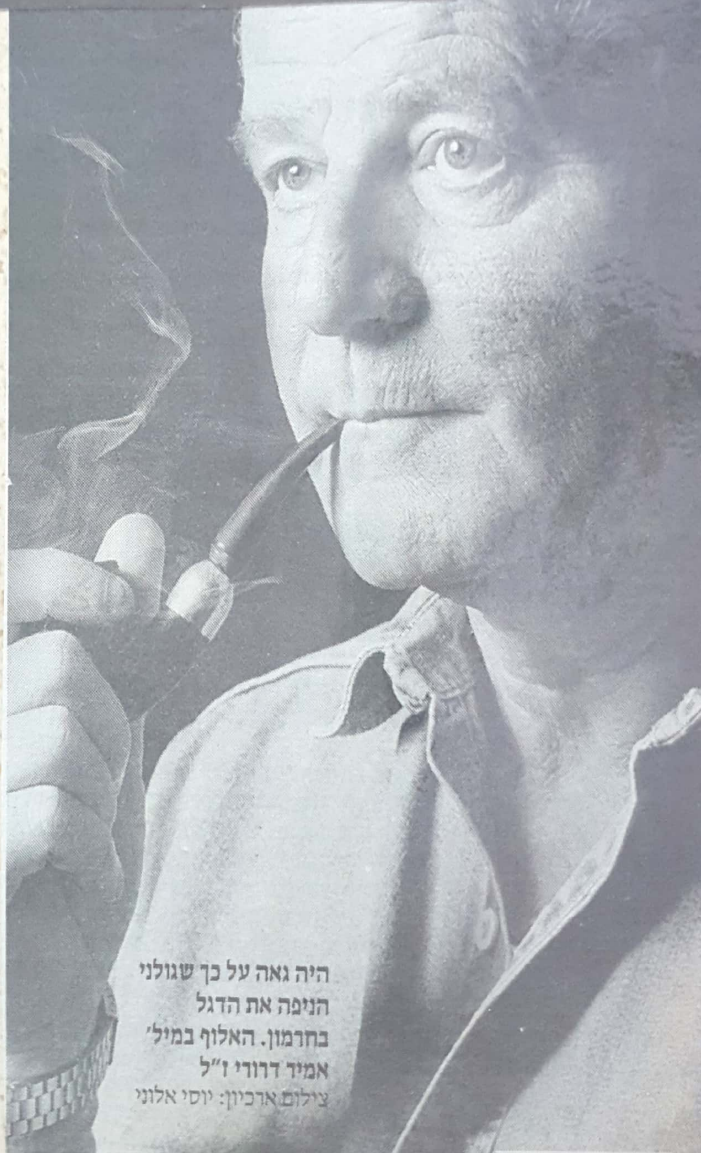
דרורי במלחמת לבנון, עם אייאל שרון ורמאל איתן (צילום: משרד הביטחון)

אמיר דרורי בעת שהיה מנכ"ל רשות העתיקות (צילום ארכיון: זום 77)

פרידה מחבר

אלוף (מיל') אמיר דרורי (68), שנפטר בסוף השבוע, הובא אתמול למנוחות. מאות בני משפחה, חברים ובכירי מערכת הביטחון בעבר ובהווה באו לבית העלמין הצבאי בקריית שאול כדי ללוות בדרכו האחרונה את האיש שהיה, בין היתר, מח"ט גולני. אלוף פיקוד הצמ"ח וסגן הרמטכ"ל בתמונה מימין: הרמטכ"ל לשעבר משה לוי, מנכ"ל משרד הביטחון עמוס ירון, הרמטכ"ל הבא דן חלוץ והרמטכ"ל לשעבר אהוד ברק (כתב: ראובן וייס, צילום: תומריקו)

היה גאה על כך שגולני
הניפה את הדגל
בחרמון. האלוף במיל'
אמיר דרורי ז"ל
צילום: ארמיון יוסי אלוני

יום א', ב' באדר ב' תשס"ה 13.3.2005

6 מעריב

ראש המטה הכללי, רב אלוף משה יעלון,
מפקדי צה"ל וחיליו
מרכיבים ראש ומצדיעים לזכרו של
האלוף במילואים

אמיר דרורי

מוה"ג, מפקד ולוחם,
מעמודי התווך של ביטחון ישראל
משנתתפים בצער המשפחה
ראש המטה הכללי, רב-אלוף משה יעלון
חברי המטה הכללי
מפקדי צה"ל וחיליו

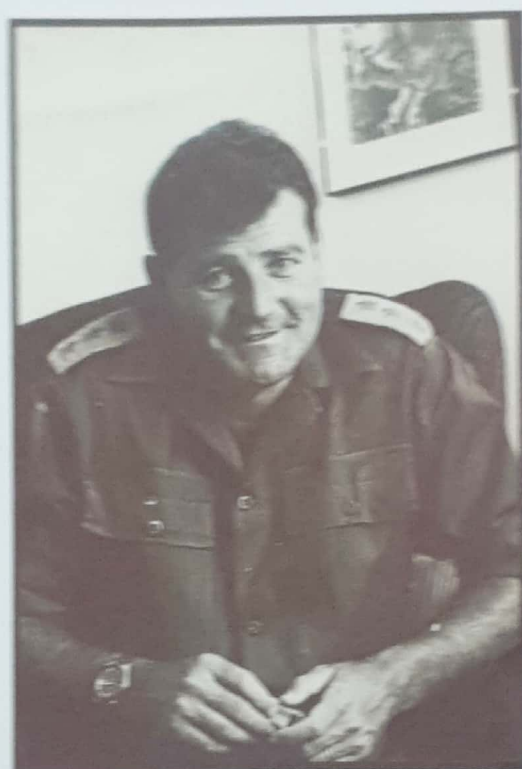
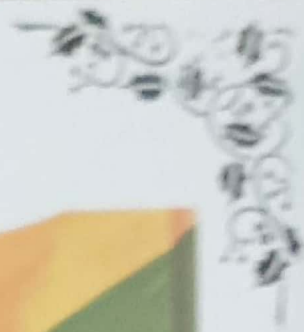
לצילה
גילי
דניה
ואסף

כואבים את לכתו הפתאומי בטרם עת של

אמיר דרורי

אלוף במיל. מפקד, לוחם, אדם וחבר במשפחת גולני

פוגץ מאירה וצביקה	וינר שושי ומיקי	אופיר גבי
פולג טלי וצביקה	זיו חיה וציון	אופיר טובה
פלד אביטל ויודקה	זמיר צילה ואיציק	אור שרה ויעקב
צוקר טלי ושמואל	חזן אילנה ויום טוב	אשכנזי רונית וגבי
קימור דלית וירין	חידו תמי	בורובסקי שושי ויעקב
קפלן פנינה ומשה	לביא שרה וארז	בירן לאה ואילן
שגיא גילה ואורי	לודר נאווה ויועד	בן משה יפעת ושלום
שחר צביה והילדים	מידן נאווה ויונתן	בן שך מרב ומודי
שטיין בת אל ואיתן	מלמד רותי ואלי	ברושי זהבה ואלכס
שלו סתווית ואליעזר	סלע איילה ויעקב	גולן יהודה
שמחוני אילנה ואורי	סלע רותי ועזרא	גולן שרה ושמואל
שמחוני אתי ואורי	סלעי עירית ומושיק	גזית שרה ודובי
שמעוני לאה ודני	עינן נירה ומנחם	גרינפלד אתי וזאב
שקד רונית ואיציק	עמר ליאת ויעקב	דשא יעל ואייל
שקד רחלי ואורי	ענבר יונת וגורא	הרט מיה ומנו

אמיר דדורי ז"ל

1937–2005

